

КОПІЯ

Справа № 201/13373/25
Провадження № 1-кс/201/4564/2025

**УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

27 жовтня 2025 року

м. Дніпро

Слідчий суддя Соборного районного суду міста Дніпра Бойко В.П. за участі секретаря судового засідання Поддубцевої С.Г., розглянувши в залі Соборного районного суду міста Дніпра клопотання старшого слідчого 1 відділення слідчого відділу 3 управління (з дислокацією у м. Сіверськ-Донецьк Луганської області) ГУ СБ України в Донецькій та Луганській областях Безволенко М.О., погоджене прокурором у кримінальному провадженні – прокурором відділу Луганської обласної прокуратури Покотилом В.А., у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №22025130000000322 від 24.06.2025 про здійснення спеціального досудового розслідування відносно:

Воронкіна Сергія Васильовича, 09.04.1966 року народження, уродженця с. Денежникове Новоайдарського району Луганської області УРСР, громадянина України, зареєстрованого за адресою: квартал Левченка, буд. 6А, кв. 25, м. Луганськ, підозрюваного у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України

У судовому засіданні брали участь:

слідчий Безволенко М.О.,

захисник Богданов М.Ю. (у режимі відеоконференції),

УСТАНОВИВ:

До суду надійшло клопотання слідчого про здійснення спеціального досудового розслідування кримінального провадження за №22025130000000322 від 24.06.2025 відносно Воронкіна Сергія Васильовича, 09.04.1966 року народження, підозрюваного у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

В обґрунтування поданого клопотання слідчий вказує, що у ході здійснення досудового розслідування встановлено, що з лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації (далі – РФ) проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, Конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно зі ст. 47 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 особи, що перебувають під захистом, які знаходяться на окупованій території не будуть у жодному разі та жодним чином позбавлені переваг цієї Конвенції у зв'язку з будь-якими змінами, запровадженими стосовно керівних установ чи управління цієї території внаслідок її окупації, або у зв'язку з будь-якою угодою, укладеною між властями окупованої території та властями окупаційної держави, або у зв'язку з анексією окупаційною державою всієї або частини окупованої території.

Відповідно до ст. 51 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 окупаційна держава не може примушувати осіб, що перебувають під захистом, служити в її збройних чи допоміжних силах. Забороняється будь-який тиск чи пропаганда, спрямовані на забезпечення добровільного вступу на військову службу.

Водночас, згідно зі ст. 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, до серйозних порушень, серед іншого, належить примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави.

Відповідно до ст. 23 Гаазької конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 воюючій стороні також забороняється примушувати громадян супротивної сторони брати участь у військових діях, спрямованих проти їхньої власної держави, навіть у випадку, якщо вони перебували на службі такої воюючої сторони до початку війни.

Відповідно до ст. 8 (2) (а) (v) Римського статуту МКС примушення до військовополоненого або іншої особи, що перебуває під захистом, до служби у збройних силах ворожої держави є воєнним злочином.

Керівництвом РФ в умовах триваючого міжнародного збройного конфлікту 19.02.2022 в порушення положень ст. 51 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 23 Гаазької конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 на тимчасово окупованій території Луганської області оголошено примусову загальну мобілізацію громадян України, які мешкають на тимчасово окупованій території Луганської області, для участі у військових діях, спрямованих проти держави Україна.

Так, указом т. зв. «Голови ЛНР» № УГ-98/22 від 19.02.2022 (мовою оригіналу) «Об объявлении мобилизации и применении некоторых мер, направленных на обеспечение режима военного положения, введенного на территории Луганской народной республики» оголошено загальну мобілізацію на території «Луганської народної республіки».

Крім того, з метою реалізації політики окупації та остаточної «інтеграції» окупованих територій Луганської області до складу т. зв. «ЛНР», придушення спротиву проукраїнського населення, керівництвом окупаційної адміністрації самопроголошеної т. зв. «ЛНР», прийнято низку юридично нікчемних документів, законність яких не визнається державою Україна – т. зв. «законів та підзаконних нормативних актів ЛНР», направлених на здійснення примусової загальної мобілізації громадян України, а саме (мовою оригіналу):

- «Закон ЛНР о военном положении» от 24.04.2015;
- «Постановление совета министров ЛНР об утверждении Временного положения о военном учете» от 22.06.2017;
- «Закон ЛНР «О военной обязанности и военной службе» № 241-II от 14.06.2018;
- «Постановление совета министров ЛНР «Об утверждении положения о проведении военных сборов» от 02.03.2021 №

Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях, а також збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, внаслідок чого окупували частину вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

До участі у військовій агресії РФ проти України керівництво окупаційної адміністрації РФ задіяло створені на тимчасово окупованій території Луганської області не передбачені законом збройні формування.

Таким чином, Воронкін С.В. у період часу приблизно з лютого 2022 року та щонайменше до липня 2024 року, перебуваючи на посадах «начальника відділу військового комісаріату по місту Луганськ ЛНР», «військового комісара міста Луганська ЛНР», розуміючи наявність міжнародного збройного конфлікту та діючи у зв'язку з ним, усвідомлюючи, що громадяни України – цивільні особи, які проживають на тимчасово окупованій території Луганської області знаходяться під захистом міжнародного гуманітарного права, діючи умисно, з особистих ідеологічних мотивів, у порушення вимог ст. ст. 51, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 23 Гаазької конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, за попередньою змовою групою осіб (стосовно яких здійснюється досудове розслідування в інших кримінальних провадженнях), реалізуючи спільний злочинний умисел, спрямований на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, незаконно примушував громадян України, які проживають на тимчасово окупованій території Луганської області під владою представників т. зв. «ЛНР» окупаційної адміністрації РФ, громадянами яких вони не є, служити у т. зв. «Народній міліції ЛНР» (у подальшому ЗС РФ).

Зокрема, нестановленими представниками окупаційної адміністрації РФ на виконання «указу» т. зв. «Голови ЛНР» № УГ-172/23 від 03.03.2023 створено (мовою оригіналу) «Комиссии по первоначальной постановке граждан на воинский учет в городах и/или районах Луганской Народной Республики» та затверджені основні та резервні склади комісій.

Головою основного складу (мовою оригіналу) «Комиссии по первоначальной постановке на воинский учет граждан 2006 года рождения и старших возрастов, не состоящих, но обязанных состоять на воинском учете в военных комиссариатах Луганской Народной Республики в 2023 году» призначено т. зв. «військового комісара міста Луганська ЛНР» Воронкіна С.В.

До повноважень комісії входило (мовою оригіналу) «провести первоначальную постановку на воинский учет граждан мужского пола 2006 года рождения, а также граждан мужского пола старших возрастов, не состоящих, но обязанных состоять на воинском учете в военных комиссариатах Луганской Народной Республики, в период с 01 января по 31 декабря 2023 года».

Таким чином, протягом 2023 року Воронкін С.В., керуючись у своїй діяльності юридично нікчемними нормативними актами «ЛНР», що створені окупаційною адміністрацією як інструмент реалізації політики примусової мобілізації (проходження військової служби) цивільного населення, виконуючи організаційно-розпорядчі функції, координував, організовував роботу підлеглих членів комісії, систематично віддавав накази нестановленим досудовим розслідуванням підлеглим йому працівникам щодо оповіщення громадян, які підлягали першочерговій постановці на військовий облік, здійснення постановки осіб на військовий облік, проведенні військових зборів та примусового проходження військової служби громадян України в рядах т.зв. «ЛНР».

Окрім цього, пунктом 4 (мовою оригіналу) «Положения о призыве на военную службу граждан Российской Федерации», що затверджене «постановлением Правительства Российской Федерации № 663 от 11.11.2006» передбачено повноваження військового комісара муніципального утворення під час проведення призову на військову службу, зокрема:

- а) розробляє та погоджує з головою муніципального утворення план проведення призову на військову службу;
- а1) надає до 5 березня (до 5 вересня) військовому комісару список членів призовної комісії, узгоджений із головою муніципального утворення, у якому створюється призовна комісія;
- а2) отримує з державного інформаційного ресурсу відомості про громадян, що характеризують стан їх здоров'я,
- б) надає необхідну допомогу організаціям незалежно від організаційно-правових форм і форм власності (далі - організації) у виконанні встановлених законодавством Російської Федерації заходів, пов'язаних із підготовкою та проведенням призову на військову службу;
- в) подає заявки керівникам медичних організацій на виділення необхідних лікарів-фахівців та середнього медичного персоналу, а також до органу місцевого самоврядування - на виділення технічних працівників та надання засобів зв'язку, транспортних та інших матеріальних засобів, необхідних для підготовки та проведення заходів, пов'язаних із закликом на військову службу;
- г) бере участь спільно з представниками медичних організацій у контролі за медичним оглядом призовників та проходженням ними медичного обстеження;
- д) вносить до призовної комісії пропозицію про попереднє призначення призовника у вид, рід військ Збройних Сил Російської Федерації, інші війська, військові формування та органи, або про необхідність звільнення його від призову на військову службу, або про надання йому відстрочки від призову на військову службу;
- е) інформує за сприяння органу місцевого самоврядування та посадових осіб організацій населення через засоби масової інформації про хід призову громадян на військову службу, організує за сприяння органу місцевого самоврядування та посадових осіб організацій проведення заходів щодо військово-професійної орієнтації громадян, які підлягають призову на військову службу, та роботи з роз'яснення населенню законодавчих та інших нормативних правових актів з питань виконання військового обов'язку;
- ж) організує, у тому числі з використанням державної інформаційної системи «Єдиний реєстр відомостей про громадян, які підлягають початковій постановці на військовий облік, громадян, які перебувають на військовому обліку, а також про громадян, які не перебувають, але зобов'язані перебувати на військовому обліку», облік призовників, що ухиляються від призову на військову службу, та у разі потреби направляє до органів внутрішніх справ матеріали на цих призовників;
- з) забезпечує відбір і своєчасну підготовку матеріалів щодо перевірочними органами федеральної служби безпеки громадян, які підлягають призову на військову службу, виконання спеціальних обов'язків військової служби;
- і) забезпечує членів призовної комісії нормативними правовими актами та іншою документацією, необхідною для проведення призову на військову службу;
- к) виконує у межах своєї компетенції інші завдання з питань підготовки та організації призову на військову службу.

На виконання завдань щодо проведення призову на військову службу, Воронкін С.В. розробив та погодив з головою муніципального утворення план проведення призову на військову службу, та надав військовому комісару список членів призовної комісії, узгоджений із головою муніципального утворення, тим самим сприяв утворенню «призовної комісії муніципального утворення міського округу міста Луганськ Луганської Народної Республіки», до складу якої ввійшов як «заступник голови призовної комісії», та в подальшому на підставі отриманих даних щодо призовних комісій на території «ЛНР», в тому числі по міському округу міста Луганськ «ЛНР», т. зв. «Головою ЛНР» Пасічником Л.І. видано (мовою оригіналу) «Указ «О мерах по обеспечению призыва граждан 1994-2006 годов рождения на военную службу в Вооруженные Силы Российской Федерации в Луганской Народной Республике в апреле-июле 2024 года» № УГ-221/24 от 27.03.2024», тим самим Воронкін С.В. реалізував свої повноваження, передбачені пунктом 4 (мовою оригіналу) «Положения о призыве на военную службу граждан Российской Федерации».

У подальшому на виконання вказаного вище «Указу» № УГ-221/24 від 27.03.2024» організовувався призов громадян в квітні-липні 2024 року, з метою залучення цивільного населення тимчасово окупованої території до проходження військової служби у складі ЗС РФ, а саме громадян, які за результатами постановки на військовий облік та в подальшому проходження призовної комісії визнані придатними для проходження військової служби, яким визначено вид і рід військ ЗС РФ, та які отримали персональні повістки визначеного зразку для відправки у військову частину для проходження військової служби в строки, вказані у повістці.

2) внутрішні морські води і територіальне море України навколо Кримського півострова, територія виключної (морської) економічної зони України вздовж узбережжя Кримського півострова та прилеглої до узбережжя континентального шельфу України, внутрішні морські води, прилеглі до сухопутної території інших тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України, на які поширюється юрисдикція органів державної влади України відповідно до норм міжнародного права, Конституції та законів України;

3) інша сухопутна територія України, внутрішні морські води і територіальне море України, визнані в умовах воєнного стану тимчасово окупованими рішенням Ради національної безпеки й оборони України, введеним у дію наказом Президента України.

Аналіз вказаних положень Закону свідчить, що існує декілька підстав та способів віднесення певних територій держави до категорії тимчасово окупованих.

Так, виходячи з положень п. 1 ч. 1 ст. 3 та п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону, будь-яка частина території України набуває статусу тимчасово окупованої території за наявності у неї певних ознак, визначених Законом й при цьому в даному випадку Закон не вимагає проходження будь-яких додаткових процедур або прийняття додаткових нормативно-правових актів для встановлення факту окупації.

У цьому випадку, достатньо довести, що окремо визначена території відповідає одному з критеріїв встановлених п. 1 ч. 1 ст. 3 та п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону, а саме:

1) частина території України, в межах якої збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль;

2) частина території України в межах якої збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Відповідно до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, затвердженого Наказом Міністерства розвитку громад та територій України 28.02.2025 року № 376 більшість населених пунктів Луганської області є тимчасово окупованою Російською Федерацією території України.

Крім того, згідно з межами та переліком районів, міст, селищ і сіл, частин їх територій, тимчасово окупованих у Донецькій та Луганській областях (додаються), затвердженого Указом Президента України від 07.02.2019 № 32/2019 місто Луганськ (у тому числі місто Олександрівськ, селище Зразкове, селище Тепличне, селище міського типу Катеринівка) є тимчасово окупованою територією у Луганській області.

Таким чином, факт тимчасової окупації м. Луганськ є загальновідомим та не потребує додаткового підтвердження Радою національної безпеки й оборони України та Президентом України, крім того він визнаний Кабінетом Міністрів України.

Враховуючи наведене, достовірно встановлено, що підозрюваний Воронкін С.В.:

– обгрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України;

– переховується від органів слідства з метою ухилення від кримінальної відповідальності (ухиляється від явки на виклик слідчого, зокрема, не прибув на виклик без поважної причини 3 рази);

– перебуває на тимчасово окупованій території України.

Таким чином, слідчий вказує, що наявні достатні підстави для проведення у кримінальному провадженні №22025130000000322 від 24.06.2025 стосовно підозрюваного Воронкіна С.В. спеціального досудового розслідування кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

У відповідності до п. 6 ч. 1 ст. 297-2 КПК України, слідчим зазначено, що наразі у кримінальному провадженні відсутня необхідність проведення допиту свідків під час розгляду клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування слідчим суддею.

У судовому засіданні слідчий клопотання підтримав та просив його задовольнити з підстав, наведених у ньому.

Захисник у судовому засіданні заперечував проти задоволення поданого клопотання, просив відмовити.

Заслухавши доводи слідчого та захисника, дослідивши матеріали клопотання, слідчий суддя дійшов висновку про таке.

Так, у судовому засіданні встановлено, що слідчим відділом 3 управління (з дислокацією у м. Сіверськодонецьк Луганської області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні за №22025130000000322 від 24.06.2025 відносно Воронкіна Сергія Васильовича, 09.04.1966 року народження, підозрюваного у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

12.06.2025, слідчим за погодженням з прокурором, Воронкіну С.В. повідомлено про підозру у відповідності та у спосіб, передбачений чинним кримінальним процесуальним законодавством України.

Таким чином, 12.06.2025 у кримінальному провадженні № 42020130000000148 від 16.10.2020 Воронкін С.В. набув статусу підозрюваного у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

У зв'язку з наявністю достатніх підстав вважати, що Воронкін С.В. перебуває на тимчасово окупованій території України, а відтак обгрунтованістю неможливості вручити повістку про виклик та повідомлення про підозру останньому, з дотриманням вимог ст. 111, 135, 278 КПК України, в газеті «Урядовий кур'єр» № 118 (8043) від 12.06.2025, яка є засобом масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, та 12.06.2025 на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора опубліковано повістку про виклик підозрюваного Воронкіна С.В., на 10 годину 00 хвилин 20.06.2025, 21.06.2025 та 23.06.2025 за зазначеній в повістках адресі для проведення слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні, отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438, допиту в якості підозрюваного тощо.

Жодного разу у призначений час підозрюваний Воронкін С.В. у визначене місце не з'явився, про неможливість та причини неприбуття не повідомив.

Постановою прокурора від 24.06.2025 з матеріалів кримінального провадження № 42020130000000148 від 16.10.2020 виділено в окреме провадження матеріали за підозрою Воронкіна Сергія Васильовича, 09.04.1966 р.н., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, та присвоєно номер 22025130000000322.

Слід зазначити, що поняття «обгрунтована підозра» не визначене у національному законодавстві та, виходячи з положень ч. 5 ст. 9 КПК України необхідно взяти до уваги позицію Європейського суду з прав людини, відображену у пункті 175 Рішення від 21.04.2011 у справі «Нечипорук і Йонкало проти України», відповідно до якої термін обгрунтована підозра означає, що існують факти або інформація, які можуть перекопати об'єктивного спостерігача в тому, що особа, про яку йдеться, могла вчинити правопорушення (рішення у справі «Фокс, Кемпбелл і Гартлі проти Сполученого Королівства» від 30.08.1990, п.32, Series A, N 182).

При цьому, обставини здійснення підозрюваним конкретних дій та доведеність того, чому, потребують перевірки та оцінки у сукупності з іншими доказами у кримінальному провадженні під час подальшого досудового розслідування.

Такий висновок узгоджується з правовими позиціями, наведеними у рішеннях Європейського Суду з прав людини, зокрема, у справі «Мюррей проти Сполученого Королівства» № 14310/88 від 23.10.1998, в яких суд зазначав, що факти, які є причиною виникнення підозри не повинні бути такими ж переконливими, як і ті, що є необхідними для обгрунтування вироку чи й просто висунення обвинувачення, черга якого надходить на наступній стадії процесу кримінального розслідування.

Так, для вирішення питання щодо обгрунтованості повідомленої підозри, оцінка наданих слідчому судді доказів здійснюється не в контексті оцінки доказів з точки зору їх достатності і достатності для встановлення вини чи її відсутності, доведення чи не доведення винуватості особи, що здійснюється судом при ухваленні вироку, з метою визначити вірогідність та достатність підстав причетності тієї чи іншої особи до вчинення кримінального правопорушення, а також чи є підозра обгрунтованою, щоб виправдати подальше розслідування або висунення обвинувачення.

Водночас, слідчому судді під час вирішення питання про надання дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування не надається весь обсяг доказів, зібраних під час досудового розслідування та дані щодо джерел їх отримання. Такі

Матеріали клопотання свідчать, що підозрюваний належним чином викликався для повідомлення про підозру та проведення процесуальних дій, у спосіб передбачений законом, а саме через засоби масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на сайті Офісу Генерального прокурора, проте не з'явився у призначений час та не повідомив про причини неприбуття, та згідно матеріалів клопотання перебуває на тимчасово окупованій території, а відтак слід вважати, що підозрюваний переховується від органів слідства на тимчасово окупованій території України, з метою ухилення кримінальної відповідальності.

Враховуючи вищевикладене, зважаючи на надані слідчому судді матеріали кримінального провадження, що можуть свідчити про причетність до вищевказаного кримінального правопорушення, а також, враховуючи той факт, що останній переховується від органів досудового розслідування, з метою ухилення від кримінальної відповідальності, оголошений у розшук та перебуває на тимчасово окупованій території України, слідчий суддя дійшов висновку про наявність обґрунтованих підстав, визначених ст. ст. 297-1, 297-2, 297-4 КПК України, для задоволення клопотання про надання дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні відносно Воронкіна С.В.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 135, 139, 297-1 - 297-5 КПК України, слідчий суддя,-

ПОСТАНОВИВ:

Клопотання старшого слідчого 1 відділення слідчого відділу 3 управління (з дислокацією у м. Сіверськ) Луганської області) ГУ СБ України в Донецькій та Луганській областях Безволенко М.О., погоджене прокурором у кримінальному провадженні – прокурором відділу Луганської обласної прокуратури Покотилом В.А., у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №22025130000000322 від 24.06.2025 про здійснення спеціального досудового розслідування відносно Воронкіна Сергія Васильовича, 09.04.1966 року народження, підозрюваного у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, - задовольнити.

Надати дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування кримінального провадження за №22025130000000322 від 24.06.2025 відносно Воронкіна Сергія Васильовича, 09.04.1966 року народження, підозрюваного у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Повний текст ухвали складений і оголошений о 14-20 годині 27.10.2025 року.

Слідчий суддя

В.П. Бойко

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

Вирешано с.р. *Алла* с.с. *Петрухива*